

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år \$1.50 — Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien \$2.00
Ett halft år till do. \$1.00
adress: EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada
by
EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert St. East, Winnipeg.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

LÖP. No. 79. — ÅRG. 7. WINNIPEG, MAN. 17 FEBRUARI 1893. No. 7 — LÖSN. 5 Cts.

DEBET OCH KREDIT.

Allt hvad vi på jorden äga,
Så väl stort som smått,
Ha vi som en nådegåfva
Af vår Fader fått.

Ende sonen han oss gifvit
Till en frälsare.
Och sitt dyra ord, som talar
Om förlåtelse.

Lif, förstånd och hvad som rä-
das
Kan till dagligt bröd,
Så ock tröst och skydd i timlig
Som i andlig nöd.

Allt af nåde, allt för intet—
Så är Herrens sätt.
Men så vill han att vi också
Skola dela rätt.

Det vill säga ge i kärlek
Hvad vi kunna ge.
Utän att därför få vänta
Stort erkännande.

Gör mig, Jesus, dertill villig!
Låt mig likna dig!
Lön en gång du själv vill gifva,
Så du lofvat mig.

GUD ÄLSKAR EN GLAD GIF- VARE. (2 Kor. 9:7).

När Jehova flyttade in i Israels
menighet, gaf han dem noggrann
beskrifning på det sätt, hvar på
han ville bliiva dyrkad. Levi
stem afskilde han till sina tjänare
i helgedomen och lofvade att själv
vara hans del. Såsom icke egande
något landområde, som de ofriga
stammarna, befalde Gud, att tionde
skulle erläggas till Levi och att
Levi i sin ordning skulle gifva tionde
till öfverste presten. Denna
sed, att gifva tionde, finna vi än-
nu tidigare i bruk. Abraham gaf
Melkisedek tionde, och Jakob lof-
vade gifva tionde, af allt det Gud
ville gifva honom (1 Mos. 14:20
28:22), och ansågs i allmänhet ti-
onde såsom en gåfva åt Herren. Så
läsa vi i 2 Mos. 47:30—32: "Och
all tionde af landet, af landets säd,
och af trädens frukt, tillhör Herren
och skall vara heligt åt Her-
ren. Och all tionde af fakreatur
och af får och af allt det som går
under käppen skall vara, hvart
tionde djur, heligt åt Herren." Och
att Herren Gud menade, hvad han
sade, forstå vi af hans ord genom
profeten: "Bör väl en menniska
bedraga Gud, som I bedragen mig?
Och så frågen I: "hvaruti hafva
vi bedragit dig?" Jo, i tionde och
i skatten till helgedomen. Bringen
tionen fullständig till förrådsbu-
sen, att spis må finnas i mitt hus
och försörken mig härmed, säger
Herren Zebaoth, att jag icke upplä-
ter för eder himmelns fönster och
utgjuter öfver eder himmelns väl-
signelse mer än nog (Mal. 3:8, 10.).
Vi se derfor ock, huru Nehemia
efter hemkomsten från Babel var
angelägen att åter införa samma
sköna sed.

Men hvad ha vi att göra med
dessa sed? — torde någon säga.

Vi höra icke till gamla förbundets
folk, och i vårt nya testamente är
ingen tionde påljuden. Sant, min
vän. Vi höra till nya förbundets
folk och böra derfor se efter, hvad
vår mästare lär i detta stycke.
"Gifven, så varder eder gifvet"
(Luk. 6:38) och "I hafven fått för
intet, gifven för intet," säger han.
Nog är det, äfven sant att han icke
för sin egen del behöfver våra gåf-
vor, och att all god gåfva kommer
ofvan efter från ljusets fader; men
det är lika sant, att ingenting kan
göras för Herrens sak utan medel.
Rundt omkring oss äro behöfvande
så väl till kropp som själ, och
Herren räknar nu på vårt delta-
gande, som själva mottagit hjälp.
Hvarje liten handling, gjord i kär-
lek åt nödens barn för Herrens
skull, räknas af honom såsom gjord
åt sig, och det skall på den stora
dagen dömas derefter.

Må vi besinna, att jorden är Her-
rens med allt hvad derpå är, att
allt silfver och guld är hans, att
han tager rikena och gifver dem
hvem han vill, att han gör fattig
och han gör rik, att han förnedrar
och upphöjer, att vi ingenting ha
fört in i världen och komma icke
heller att föra något härut, att
Herrens välsignelse gör rik och icke
vår möda, att den som sparligen
sår, skall ock sparligen skörda.
Han vill icke, att vi skola gifva af
hvad vi icke ha eller af hvad som
icke är vårt, men han vill, att vi
skola gifva med glädje och fri vil-
ja så mycket vi kunna. Derfor
har han icke heller uppsatt grin-
sen med en tiondel af våra egodel-
lar. Skulle ditt hjerta förmycket
vara fäst vid egodelarne, gif då
Gud allt samman, och du skall få
en skatt i himmelen; hafver du
mycket, så gif rikligen, men haf-
ver du litet, så gif dock af det lilla
med godt hjerta. Det är alltid lä-
tare för en kristen att gifva, än att
taga emot, ja än mer, det är salig-
gare (Apg. 20:35). Vi komma deri
genom mer och mer att likna Jesus
som ändock han var rik, vardt han
likväl fattig för vår skull (2 Kor.
8:9). Dessutom kan man genom
den orätta Mammon göra sig vän-
ner, som välkomna en i de eviga
hyddorna.

Men här kommer nu frågan
Hvar skall jag börja? Skall jag
taga, det min familj behöfver, och
gifva åt andra? Eller är det rätt,
att man gifver bort, då man icke
kan betala sina skulder till andra?
Vi tro, att man bör först och
främst se till sin egen familj. Der
är vårt närmaste missionsfält. A-
postelen säger, att "den som de
sina, synnerligen sitt husfolk, icke
försörjer, han hafver försakat tron
och är argare än en hedning." Men
här bör man göra skillnad på hvad
man vill ha och hvad som är verk-
liga behöf, ty i många fall skapas
onödiga sådana. Derefter gäller
att "dela med sig till de heligas
nödtorft" i synnerhet deras, som
"arbata i ordet och läran." Och är
man en person med Kristi sinne,
så ser man snart, hvar behöfvat

påkallar hjälp, utan att sådant är
infört i några lefnadsregler. Gud,
som förofrigt själf vill föra kon-
troll öfver den saken, säger: "Låt
din venstra hand icke veta, hvad din
högra gör" (Math. 6:3).

Och skulle du ha någon skuld
och icke kunna betala den, så vän-
ta då med att gifva offer åt Her-
ren, enär du då icke gifver af ditt
 eget, utan af en annans. Gud vill
 icke, att du för hans skull skall
 bedraga någon. "Gå först bort
 och förlika dig med din oroder,
 och kom sedan och ofra din gåfva."
 Annorlunda ter sig saken natur-
 ligtvis, om man innehar värde, till-
 räckligt nog för att betäcka
 skulden.

Men det är en sak till, vi böra
 bemärka, innan vi avsluta detta
 amne. Det är nämligen många,
 som säga, att de ha icke råd till
 att gifva något, vare sig till fatti-
 ga, till kyrka eller till mission,
 men som dock utgifva till tobak,
 vin, förlostelser etc. mycket mera
 i tiondeln delen af sina inkomster.
 Tänk hvilken summa, som kastas
 ut bara för tobak om året! Stati-
 stiken visar, att medlemmarna i de
 kristna kyrkosamfundet i Canada
 och Förnta Staterna under loppet
 af ett år gifva mera penningar ut
 för tobak, än hvad som insamlas i
 hela världen för missionen under
 samma tid, nämligen öfver 10 mil-
 lioner dollars. Och för spirituosa
 sedan?—Bröder, låt oss vara för-
 sigtiga! Det kommer en dag, då
 vi skola stå till ansvar för våra
 handlingar. Då skall det heta:
 "Hvad I hafven gjort en af dessa
 minsta, mina bröder, det hafven I
 gjort mig."

BREF FRÅN INDIEN.

Och Herren skall leda
dig beständigt och mätta
din hunger i själva ökn-
arne. Es. 58:11.

Jesu ljufva frid, syskon!
Hjertligt tack för bekomna bref
och helseningar! Det är så saligt
att få höra från de dyra syskonen
der hemma ty vi hafva ju samma
mästare och fridsfurste, som leder
oss alla vid sin trofasta hand.
Pris ske Gud!

Jag är mycket glad öfver att få
taga del i den stora striden för vår
himmliske konung, och jag vet, att
hvar och en, som blifver kvar i
frälsningsarken, skall också hinna
målet, huru dimmigt och mörkt det
än i bland må synas. Och i mör-
ker lever folket här. Ju mer man
tänker här på, desto mera röres ens
hjerta till medlidande för dem och
till tack mot Gud, som så rikligen
välsignat oss!

Vi begynna nu att tala lite tibe-
tanska, och pläga derfor gå ned
i kojorna och tala med folket om
frälsningen. Deras kojor, byggda
af bräder eller ris med jordtak
utan dörrar och fönster, äro sämare
än djurens i vårt fädernesland.
Folket sitter och ligger på bara
marken. Huset är utan möbeler

ring och folket eldar på själva
jordgolvet. Som kläder begagna
de bara ett skyne eller en gam-
mal säck. Qvinnor behandlas som
djur att bära stora bördor af sten
och jord, o. s. v. Ja, jag har sett
qvinnor, som, under det de haft en
tung börd på sin rygg, hafva bu-
rit ett litet barn i faunnen. Stac-
kars menniskor!

Här i Himalaya bergen är nu
mycket kallt, fastän ingen snö fin-
nes, utan allting är grönt och fint
med blommor. De silfverjusa snö-
topparne i nordvest, syn asoss myc-
ket nära, oaktadt de äro 60 mil
borta.

Vägen, som leder dit upp, går
fram och åter, upp och ned, enär
den ene kullen är större än den
andra. Upp mellan bergen ligger
en fruktbar dal, planterad med te,
appelsiner, pinesapple, etc.

Vi äro nu helt upptagna af våra
studier. I söndagskolan går det
som vanligt. Jag har en engelsk
klass uppe på bergen; den syster
som förr ledde den, har rest till
Calcutta för sin helsas skull. Tre
af våra sysstrar äro nu der; de två
studera medicine för att bättre
kunna verka Guds verk. Här bor
en snäll engelsk familj, Brown, på
Herren troende; i hans hus saulas
vi ibland till bön. Ja, bönestun-
den är för oss den ljufvaste. Guds
välsignelse kommer oss dervid till
del i rika strömmar. Må vi stäl-
la bedja, att Guds kärleks-eld må
bliiva utgjuten så väl öfver vårt
gamla fädernesland som bednalan-
den. Bedjen för oss, att vi icke
allenast må kasta ut noten, utan
äfven draga den i land.

Till sist önskar jag eder alla ett
godt nytt år, samt att många sjä-
lar måtte församlas till den stora
dagens fest. Syster Signe ber om
sin helsening, "Fröjdens, Zions barn!"
Eder ringa syster i Herren.
Ghum, den 21 dec. 1892.
EMMA SWANSON.

CANADA NYHETER.

OTTAWA. Två dagar denna ve-
cka har polis-magistraten icke haft
något mål före. Ett godt tecken
och det första af det slaget sedan
Ottawa anlades.

Uti Ottawa har denna vinter åt-
gått mera kol än något år förut,
dock ej förorsakande någon fruk-
tan, att förrådet skall uttömmas.

Sex af Ottawas krogar komma
att stängas och på alla öfriga ö-
kas "licensen" med \$50. Flera haf-
va fått pligta nyligen för försälj-
ning af spirituosa på förbjuden tid.
Hvarför icke låta de under förbju-
den tid besökande personerna äfven
bligta?

Canadian Gazette, London, Eng-
land, skriver att sedan 10 år till-
baka hafva icke utsigterna för emi-
grationen till Canada varit mera
lysannde än nu.

Herr C. O. Swanson från Water-
ville kommer att denna vår sända
en mängd folk från de Östra Sta-
terna till Nordvestra Canada.

Ottawa egde 1871 21,545 inne-
vånare, 1881 31,307 och 1891 44,154.

Helsotillståndet bland lands-
männen uti Ottawa har under
förflutna året varit särdeles godt.

Uti Ottawa "Free Press" den 11
ds synes en uppgift, att en viss
Herr Bertrand skulle inom en ve-
cka börja utgifva en Skandinavisk
tidning uti Ottawa. De flesta af
Ottawas Skandinaver äro ej litet
förvånade häröfver, emedan någon
Herr Bertrand här ej är känd, och
anses derfor hela historien för en
vanlig "anka."

Uti Ottawa finnes 8 Presbyteri-
anska, 9 Engelska, 6 Methodist, 2
Ref. Episcopal, 3 Baptist, 1 Cath.
Apostolisk, 1 Congregational och
1 Luthersk kyrka. I Fräls-
ningsarmébarrack samt 8 Katolska
kyrkor.

Ett antal Quebec farmare hafva
upptagit land i närheten af Wood
Mountain, Assiniboa, dit de ännu
flytta denna vår.

Under de 6 månaderna till den
31 dec. 1893 inspekterades uti Win-
nipeg distriktet 7,315 vagnar, in-
nehållande 4,754,750 bushel hvete.

Från Parlamentet meddelas att
Manitoba och Nord Western jern-
vägen kommer ej att göra någon
tillbyggnad i år och begär förden-
skull förlängd concessionstid af
regeringen. Farmare i Östra As-
siniboa hafva, genom sin parla-
ments ledamot, Mc Donald, ingif-
vit protest häremot.

WHITEWOOD. Som tidningens
läsare torde erinna sig, har White-
wood, Assa., erhållit stadsrättighe-
ter och enhälligt valt till sin bory-
mästare, brådhandlaren Mr. Grier-
son. Till stadsfullmäktige valdes
den 30 sistlidne januari John Street
med 35 röster, A. McKenzie med
32, D. Hunter med 31 och A. E.
Hart med 24, och synas valen ut-
fallit till allmän belåtenhet.

WINNIPEG. 300 Årsdagen af
Upsala möte, vid hvilken Luther-
ska läran formligt infördes i Sve-
rige, skall firas högtidligt i Sve-
rige och äfven i Amerika. I Min-
neapolis afhäles i slutet af maj en
Luthersk fest, vid hvilken äfven
biskoparne K. G. von Scheele från
Visby och Martin Johansson från
Hernösand, väntas bliiva närva-
rande. Winnipegs Lutheraner äm-
na sända två eller tre delegerade
till mötet.

Till skolråd för Ward 5 valdes
den 12 febr. Mr. G. R. Howard
med 193 röster. Motkandidaten,
Jon. Callaway, erhöi 119 röster.